

Ігрова ситуація для розвитку емпатії

Ситуація «Двійка, що зникла»

Інструкція до проведення. Рольова гра, що імітує психолого-педагогічну ситуацію, яка вимагає прояву педагогічної емпатії, може стати дієвим засобом розвитку емпатії за таких умов:

- якщо рольова гра своїм змістом і організаційно-методичним забезпеченням створює передумови емпатичної поведінки;
- якщо ведучий володіє вміннями педагога-режисера (уведення додаткових змінних, застосування методу «провокаційних реплік», використання елементарного реквізиту «простих фізичних дій», особисте включення ведучого в гру, участь у грі підставних осіб тощо), здатен викликати в учасника переживання почуттів (що реалізуються в емпатійній поведінці) ролі, яку той грає;
- якщо ведучий здійснює контроль цих почуттів шляхом спостереження за поведінкою учасників гри, експертної оцінки решти гравців, самозвітів, колективного обговорення поведінки кожного учасника гри;
- якщо ведучий під час колективного обговорення і самозвітів спонукає виконавців ролі до рефлексії, яка підвищує рівень вольової регуляції емпатійної поведінки.

Експертна оцінка (за п'ятибальною системою) успішності виконання педагогічного завдання в рольовій грі відображає ступінь адекватності розуміння ситуації неблагополуччя, наявність емоційної реакції, аналіз гуманістичного змісту дій, урахування загального стилю поведінки, фіксацію часу, витраченого на прийняття рішення та досягнення мети.

Ситуація «Двійка, що зникла»

Того дня на уроці літератури в 5-му класі вчителька викликала Славка до дошки. Поставивши запитання, вона відкрила щоденник хлопчика і раптом запитала:

— А де в тебе двійки з української мови?

— Які двійки? — із здивуванням запитав Славко.— Адже ви мене не запитували.

— Ти ще сперечаєшся з учителем! Сідай, ставлю тобі одиницю. Ситуація «Не слухав»

На уроці в 6-му класі вчитель опитував учнів за попереднім матеріалом. Одному з учнів стало нудно, і він почав перемовлятися із сусідом по парті. Учитель це помітив. Звертаючись до нього, він попросив повторити поставлене запитання. Учень запитання не чув.

— Сідай! Двійка.

— За що? — запитав учень.

— За те, що не слухав,— відповів учитель.

— Але ж я все знаю,— спробував запевнити викладача шести-класник.